

W zbiorze pamiątek mieszczą się listy rozmaitych wybitnych osobistości do Chopina a także jedyne fotografie-dagerotypy z ostatnich lat życia Chopina.

Pozyskanie tego zbioru bezcennej wartości — jako pamiątka narodowa i jako podstawa do źródłowych badań nad twórczością Chopina — jest częściowym spełnieniem przez Instytut Fryderyka Chopina jednego z naczelnych jego zadań, to jest stworzenia w przyszłości archiwum, muzeum i biblioteki chopinowskiej w Warszawie. Łączy się ten fakt jak najściślej z drugim naczelnym zadaniem Instytutu to jest wydaniem dzieł Chopina.

Przykro i wstyd pomyśleć, że nie mamy własnego wydania dzieł Chopina. Nie posiadamy go — podczas gdy Niemcy, Francja, Anglia, Ameryka i Rosja mają razem około trzydziestu wydań zbiorowych dzieł naszego Mistrza!

W zamierzeniach Instytutu leży krytyczne wydanie źródłowe oparte na rękopisach, a gdzie ich brak — na wydaniach uskuteczniionych za życia Chopina, obok niego zaś także wydanie pedagogiczne, szkolne, opatrzone wskazówkami wykonawczymi dla celów pianistycznych.

Dla swego olbrzymiego planu Instytut Fryderyka Chopina potrafił pozyskać zainteresowanie i przyrzeczenie współpracy ze strony Ignacego Paderewskiego, jako najwyższego autorytetu w sprawach interpretacji dzieł Chopina. Współpraca wybitnych znawców dzieł Chopina, tak teoretyków-muzykologów, jak pianistów-odtwórców i pedagogów — już dziś, w momencie gdy plany tego wydawnictwa zaczynają przybierać konkretne formy, pozwala się spodziewać, że to pierwsze polskie wydanie zbiorowe dzieł Chopina będzie godnym wyrazem hołdu, jaki Polska winna jest swemu największemu geniuszowi muzycznemu.

Wydania tego domaga się nie tylko nasze uwielbienie dla muzyki Chopina.

Jest ono naszym obowiązkiem.

Zbiorowe wydanie polskie dzieł Chopina będzie wielkim czynem kulturalnym, o głębokim znaczeniu tak naukowym, jak wychowawczym, a co równie ważne — także politycznym i gospodarczym.

Gdyby Instytut Fryderyka Chopina rozporządzał odpowiednimi środkami finansowymi, realizacja tego planu wydawniczego nie przedstawiałaby większych trudności. Ale — mimo braku tych środków — wierzymy, że plan nasz doprowadzimy do urzeczywistnienia.

Dla informowania o wszelkich sprawach chopinowskich i skupienia w osobnym czasopiśmie prac poświęconych badaniu życia i dzieł Chopina, Instytut przystąpił do wydawania stałego organu. Pierwszy jego zeszyt pod nazwą: *Chopin* — wyszedł z druku dnia 1 czerwca bieżącego roku. Poświęcony jest on prawie w całości Żelazowej Woli — dawnej i dzisiejszej — oraz twórczości Chopina z okresu dzieciństwa i lat chłopięcych, do roku 1825. Dział sprawozdawczy informuje między innymi o powstaniu i działalności Instytutu, a także o przebiegu ostatniego konkursu chopinowskiego w Warszawie.

Ale nie tylko rękopisy i pamiątki chopinowskie otacza opieką i stara się je skupić w Polsce Instytut Fryderyka Chopina, by z czią należną zachować je dla przyszłości. Działalność jego obejmuje wszystko, co związane jest z Chopinem.

Już w roku 1935 Instytut ufundował w kościele Świętego Krzyża w Warszawie nową marmurową tablicę pamiątkową w miejscu, w którym złożone jest serce Fryderyka Chopina. Instytut pamięta również o tym droгим dla każdego Polaka zakątku na cmentarzu Père-Lachaise w Paryżu, gdzie spoczywają prochy Chopina. Otrzymane w ostatnich miesiącach wiadomości o wielkim zaniedbaniu i grożącej grobowi Chopina ruinie, zmusiły Instytut do natychmiastowej akcji. Instytut nawiązał bezpośredni